

มติชนสุดสัปดาห์
ศุกร์ 18 ธ.ค. 52

อาหารสมอง ธุรกิจเช่าฮิตในสิงคโปร์-เกาหลี

วีรกร ตรีเศศ
(รวม 4 หน้า)

ต้องการขั้บรถหรรุราคาานับสิบล้าน ถือกระเป๋าทันสมัยราคาแพงพร้อมเสื้อผ้ามีเยื่อหือ
ประดับร่างกายด้วยเฟอร์นิเจอร์วิบวาม ฯลฯ สามารถทำได้ข้ามคืนแล้วโดยใช้บริการเช่าซึ่งกำลังเป็น
ธุรกิจที่รุ่งเรืองอยู่ในสังคมสิงคโปร์และเกาหลี

ทุกคนมีความฝันในเรื่องวัตถุนิยมที่แตกต่างกัน แต่คนจำนวนมากไม่สามารถทำให้ฝัน
ของตนเป็นจริงได้เพราะกระเป๋าไม่สอดคล้องกับความฝัน นักธุรกิจหัวแหลมช่วยได้ด้วยการให้เช่าโดย
เสียเงินไม่มาก ถึงแม้จะไม่เป็นฝันที่แท้จริงแต่ก็พอกล่อมแก้ล้มถือว่าใกล้ฝันได้พอควร

คนสิงคโปร์ในปัจจุบันสลดความลังเลในการเช่าใช้ของที่คนอื่นใช้มาแล้ว และตนเอง
ไม่ได้เป็นเจ้าของอย่างแท้จริง ความจำกัดของพื้นที่อยู่อาศัย รายได้ที่มิ แพชั่นที่เปลี่ยนแปลงอย่าง
รวดเร็ว ความสะดวก ฯลฯ ช่วยทำให้เกิดความต้องการเช่าขึ้นแทนที่จะเป็นเจ้าของไปเสีย
ทุกอย่าง

ในสิงคโปร์เสื้อผ้าใส่กลางคืนมีแบรนด์เนมของผู้หญิงมีให้เช่าเป็นเวลา 3 วัน ในราคา
75-250 เหรียญสิงคโปร์ (1,800-6,000 บาท) ถ้าธรรมดาหน่อยสำหรับใส่กลางคืนก็ตก 35 เหรียญ
สิงคโปร์ (840 บาท) ในขณะที่ราคาจริงอาจแพงกว่านั้นถึงกว่า 10 เท่า เมื่อซื้อมาแล้วอีกไม่นานก็
ล้าสมัยแถมต้องมีที่แขวนในอพาร์ทเมนท์ที่มีพื้นที่จำกัด ยอมกัดฟันอดทนซื้อมาหนึ่งตัวในราคาแพงหู
รื้อนแต่จะซื้ออีกตัวเมื่อแฟชั่นเปลี่ยนก็ทำไม่ไหวแล้ว ดังนั้นสาว ๆ จึงหันมาใช้การเช่าแทน

ความต้องการเช่าเสื้อผ้าเหล่านี้ขยายตัวร้อยละ 10-20 ต่อเดือน และคาดว่าจะขยาย
มากกว่านี้ในอนาคต ความบ้าคลั่งในสิงคโปร์เพิ่งเริ่มเมื่อประมาณหนึ่งปีที่ผ่านมาเองเมื่อมีธุรกิจให้
เช่ากระเป๋าราคาแพงแพร่หลายและลามไปถึงเสื้อผ้าด้วย สาว ๆ เกิดความคิดว่าเป็นหนทางที่ประหยัด
กว่าในการตามแฟชั่น และเมื่อใส่แล้วก็ไม่มีใครรู้ว่าเช่าหรือซื้อตัวเอง เพราะไม่มีป้ายยี่ห้อดังของรถเช่า
ติดไว้นอกประตูรถ

เมื่อพูดถึงรถ สิ่งโปรดก็มีบริการให้เช่ารถราคาแพงคือ Lamborghini (ค่าเช่า 2,800 เหรียญสิงคโปร์ หรือ 67,000 บาทต่อวัน) Maserati (788 เหรียญ หรือ 19,000 บาท) Ferrari (2,988 เหรียญหรือ 72,000 บาท) Porsche และ Bentley

บางคนเช่ามาขับเอง บ้างก็เป็นของขวัญสำหรับภรรยาในวันเกิด บ้างก็เช่าในช่วงเทศกาลเพื่อเอาไปหลอกชาวบ้านหรือเพื่อความโก้หรูก็ไม่ว่ากัน (ตราบที่จ่ายค่าเช่าและเบี้ยประกันรถอันแพงระยับ ผู้ให้เช่าไม่กลัวเรื่องขโมยเพราะสิงคโปร์เป็นเกาะที่มีพื้นที่เล็กกว่ากรุงเทพมหานคร และไม่กลัวเรื่องขับข้ามสะพานออกไปมาเลเซียด้วยเพราะเป็นที่สังเกตเห็นได้ง่าย)

ของเช่าอีกอย่างซึ่งเป็นที่นิยมคือกระเป๋าแบรนด์เนม เช่น Louis Vuitton ใบหนึ่งในสิงคโปร์ก็ประมาณ 500-2,000 เหรียญสิงคโปร์ (12,000-48,000 บาท) ถ้าเช่าก็ตกประมาณ 500 เหรียญสิงคโปร์ (12,000 บาท) ต่อเดือน จะเปลี่ยนสีเปลี่ยนรุ่นก็สามารถทำได้ทุกเดือน คนเช่าดูได้จากเว็บไซต์มากมายที่เสนอให้เช่า และสำหรับเครื่องเพชรพลอยก็เช่นเดียวกัน อาจเช่าขึ้นดงมาจาก Dior & Tiffany ได้โดยใช้เว็บไซต์เช่นกัน

การเช่าที่ถือได้ว่าสร้างสรรค์ก็คือการเช่าของเล่นสำหรับเด็ก แม่เด็กหลายคนลงขันกันไปเช่าของเล่นขนาดใหญ่ เช่น สไลเดอร์ยางลงแอ่งน้ำ ปราสาทลมที่เด็กไปโดดโลดเล่น อ่างเล่นน้ำพลาสติก ฯลฯ มาให้ลูก ๆ เล่นกัน การซื้อนั้นนอกจากจะแพงแล้วยังไม่มีที่เก็บอีกด้วย แลมหุ่นสองหนกก็เบื่ เมื่อเด็กโตพันวัยเล่นของเล่นแบบนั้นแล้ว ของเล่นที่ซื้อมาก็เสียเปล่า

เสื้อผ้าคนท้องก็ให้เช่าเช่นเดียวกันเนื่องจากไม่ได้ท้องบ่อย (ท้องนิดเดียวมันไม่ได้ถ้าท้องก็ต้องท้องเลย) และท้องก็โตขึ้นเรื่อย ๆ หากซื้อเสื้อผ้าดี ๆ ก็เสียเงินมากเพราะเมื่อท้องใหญ่ขึ้นก็ใส่ไม่ได้ สาวสิงคโปร์จำนวนไม่น้อยใช้บริการเช่าเสื้อผ้าคนท้องชนิดแบรนด์เนม สนนราคาก็ประมาณ 300-600 เหรียญสิงคโปร์ (7,200-14,400 บาท) สำหรับการเช่า 20 ชิ้นสำหรับเวลา 4 อาทิตย์ ซึ่งหากซื้อชิ้นหนึ่งก็ตกประมาณ 40-120 เหรียญสิงคโปร์ (960-2,900 บาท)

แม่บ้านคนหนึ่งบอกว่าหากซื้อ 3 ชิ้น ซึ่งแต่ละชิ้นใส่ไม่กี่ครั้งก็ไม่หนี 450 เหรียญสิงคโปร์ (10,800 บาท) แต่ถ้าหากเช่าเธอก็จ่ายเพียง 200 เหรียญสิงคโปร์ (4,800 บาท) สำหรับ 3 ตัว เมื่อใส่แล้วก็คืนร้านไปไม่ต้องเก็บไว้ให้รกตู้เสื้อผ้า

สำหรับเกาหลีใต้นั้น ธุรกิจเช่าเสื้อผ้าชุดสวยเลิศมีแบรนด์เนม (ไม่ว่าจะเป็น Chanel/ Valentino/ Gucci) กำลังเฟื่องฟูโดยเริ่มต้นเมื่อ 5 ปีก่อน ด้วยเหตุผลคล้ายคลึงกัน หลายร้านใช้

ระบบสมาชิกโดยจ่ายค่าสมัครเป็นค่ามัดจำ 100,000 วอน (2,800 บาท) ก็สามารถเช่าเสื้อผ้าที่มีให้เลือกมากมายได้แล้ว

เดิมนั้นเฉพาะนักร้องหรือบาร์โฮสเตรสเท่านั้นที่มาเช่าเสื้อผ้าค่อนข้างไปไปใ้ แต่ต่อมาเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นเสื้อผ้าชั้นดีออกงานปาร์ตี้ ลูกค้าคนหนึ่งบอกว่าหากซื้อเสื้อผ้าพวกนี้ตัวหนึ่งก็ตก 432 เหรียญสหรัฐ หรือ 500,000 วอน (14,000 บาท หากเช่าก็แค่ 43 เหรียญ หรือเช่าได้ถึง 10 ตัว)

ในเกาหลีนั้นนอกจากเช่าแล้วยังมีการ “พัฒนาเสื้อผ้า” อีกด้วย มีการสอนเย็บเสื้อผ้า โดยแก้ไขของเก่าให้ทันสมัยตลอดจนซ่อมแซมเสื้อผ้าเก่า on-line ด้วย ร้านรับจ้าง “พัฒนาเสื้อผ้า” ก็มีอยู่ไม่น้อยคือทั้งซ่อมแซมและปรับปรุงให้ดูดีกว่าเดิม ราคาเช่าก็ต่างกันออกไปแล้วแต่ความยากง่าย

นอกจากเสื้อผ้าแล้วยังมีตุ๊กตา Barbie จำนวนมากให้เช่ามาเล่นอีกด้วย ค่าเช่า 1 ตัวคือ 3,000 วอน (84 บาท) พร้อมเสื้อผ้า 3 ชุด เวลาเช่า 3 วัน บางคนเช่าอาทิตย์ละ 80-100 ตัวต่ออาทิตย์ โดยใช้เสื้อผ้าหลากหลายชุดมาใช้ประกอบการเล่น คนเช่าเหล่านี้เป็นผู้ใหญ่ก็มีอยู่ไม่น้อย ผู้ใหญ่ไม่โตคิดว่าเล่นเพื่อชดเชยที่ไม่ได้เล่นตอนเด็ก ๆ

เชื่อได้ว่าธุรกิจเหล่านี้จะแพร่หลายในบ้านเราในเวลาต่อไป ปัจจุบันก็มีอยู่แล้วบ้าง แต่อยู่ในวงจำกัด (เช่นนิตยสารราคาแพงและมีน้ำหนักมีมานานแล้วในบ้านเรา) และเช่ากันอยู่ไม่มากนัก

เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้คนย่อมรังเกียจของมือสอง หรือของที่คนอื่นใช้มาแล้ว เมื่อใดที่สามารถเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ได้ เมื่อนั้นการเช่าจะรุ่งเรืองกว่าปัจจุบัน อย่างไรก็ตามหากคิดให้ดีๆ จะพบว่าในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เราก็ใช้ของที่คนอื่นใช้กันมาแล้วทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นโกสั้วม ซัอนจาน โต๊ะ ในภัตตาคาร (ต่อให้ร้านชั้นยอดด้วย) ผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว เตียงของโรงแรม (ไม่รู้คนอื่นเขาใช้ทำอะไรกันบ้าง) รถแท็กซี่ หรือขอโทษแม้แต่แฟนเก่าของท่านด้วย (ขอเขียนข้ามกาลเวลาเพื่อความสบายใจ) พระเครื่อง (สิ่งซึ่งคนมักจะหลอกเอาของใหม่มาให้แทนของเก่า) ฯลฯ

ในสังคมปัจจุบันที่ความหลากหลายในทุกสิ่งไม่ว่าขนาดของกระเป๋า รสนิยม สภาพแวดล้อม ฯลฯ สอดแทรกอยู่ในทุกอณูของชีวิตประจำวัน การเช่าแทนการซื้อขาดมิใช่เรื่องน่าประหลาดใจ ธุรกิจเหล่านี้เปรียบเสมือนการเติมช่องว่างระหว่างดีมานด์และสัพพลายที่มีอยู่ นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จก็คือผู้ที่เห็นช่องว่างนี้และสามารถเติมช่องว่างนี้ด้วยความสามารถในการจัดการ

เครื่องเคียงอาหารสมอง

หลอดไฟแบบใหม่ที่เรียกว่า LED (Light-Emitting Diode) ประหยัดพลังงานมากกว่าหลอดไฟแบบเดิม (Incandescent) จริงหรือไม่หากนับเอาพลังงานที่ใช้ในการผลิตหลอดไฟทั้งสองไปรวมพิจารณาด้วย

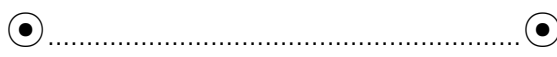
Osram บริษัทผลิตหลอดไฟของเยอรมันได้ทำการศึกษาอย่างรอบคอบและให้คำตอบที่น่าสนใจเป็นประโยชน์ต่อกระเป๋าทูกว่านในเรื่องการเลือกใช้หลอดไฟ และเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายประหยัดพลังงานในระดับประเทศและโลก

ใคร ๆ ก็รู้ว่า LED ใช้พลังงานน้อยกว่ามากในการให้แสงสว่างเท่ากัน แต่ก่อนหน้าการศึกษาครั้งนี้ไม่มีใครตอบได้ชัดเจนเพราะหลอดไฟ LED อาจใช้พลังงานในการผลิตมากกว่าหลอดไฟแบบเดิมจนการประหยัดพลังงานของหลอด LED ตอนปล่อยแสงไฟออกมาไม่ทำให้เกิดประหยัดพลังงานได้มากนัก

การศึกษาของ Osram สรุปว่าตลอดชีวิตของหลอดไฟตั้งแต่ผลิตจนถึงหมดอายุต้องโยนทิ้งไป หลอดไฟแบบเดิมใช้พลังงานมากกว่าหลอดไฟ LED ถึง 5 เท่า

มีการใช้พลังงานในการผลิตหลอดไฟทั้งสองประเภทน้อยมากจนแทบไม่มีความสำคัญ (ประมาณร้อยละ 2 ของพลังงานที่ใช้ทั้งหมดในชั่วชีวิตของหลอดไฟ)

ผลการศึกษาทำให้เราควรหันมาใช้หลอดไฟ LED กันเพราะอาจช่วยกระเป๋าทูของเรา เพราะนอกจากจะเปลืองไฟน้อยแล้ว อายุหลอดยังยาวอีกด้วยและแถมประหยัดพลังงาน เรียกได้ว่าใช้อย่างสบายกระเป๋าทูและอย่างสบายใจ

น้ำจิ้มอาหารสมอง

Do not wait to strike till the iron is hot; but make it hot by striking.

William Butler Yeats

(กวีเอกชาวไอริช ค.ศ. 1865-1939)

อย่ารอจนเหล็กร้อนแล้วจึงตี จงทำให้มันร้อนเสียเลยด้วยการตี

.....